fotbal

MARGINALII LA „16"-imi

FĂRĂ DEZLEGARE, DAR CIVILIZAT

● *Ideea barajului n-a fost chiar atit de năstrușnică* ● *Între naivitate și realism* ● *Iregularități grave comise din start*

Hotărît lucru, „Cupa" nu-și dezminte tradiția: trei echipe din A au părăsit întrecerea de la prima lor apariție pe scena popularei competiții, alte foarte multe „surate" s-au văzut nevoite să plătească calificării bir greu, salvîndu-se fie la limită, fie în prelungiri, fie — cazul *Progresului* — apelînd la litera după părerea noastră nedreaptă, a regulamentului actual.

Să consemnăm — deocamdată — acest bilanț fără a arunca anatema asupra formațiilor de primă categorie. Ne aflăm doar la startul noii stagiuni fotbalistice (și orice concluzie ce se vrea categorică, poate fi răsturnată în duminica următoare), despre ambiția „buturugilor mici" s-a mai scris deseori, victime de marcă în această competiție k.o. se întîmplă și la case mai mari. Și apoi, nu trebuie omisă nici această iarnă recidivistă, care, punînd strat de zăpadă peste gazonul terenurilor, s-a aliat mai degrabă echipelor de elan din categoriile inferioare.

★

Să nu aruncăm anatema, dar nici să cădem în extrema cealaltă, punînd totul pe seama „începutului greu". Nu ne dă voie *Farul*, nu ne lasă să procedăm astfel *U.T.A.* și *Steagul roșu*. Prima s-a împotmolit în fața primului hop (ușor) — făcîndu-ne să uităm repede cele 7 sau 8 victorii din Liban, Kuweit ș.a.m.d., *U.T.A.* și *Steagul roșu* au avut evoluții penibile în partidele susținute cu *Politehnica Iași* și *Vagonul Arad*, liderii actuali în cele două serii ale categoriei secunde. Nu sîntem partizanii anticipațiilor, dar înfringerile severe suferite de divizionarele A, la Iași și Arad, ne sugerează următoarea remarcă: *ideea barajului n-a fost chiar atît de năstrușnică, cum o părut la prima vedere.*

★

15—1 la cornere, 1—3 pe tabelă; sînt cele două „scoruri" — înregistrate la sfîrșitul partidei *Minerul Baia Mare — Universitatea Craiova* — care exprimă raportul dintre naivitate și realism. *Naivitatea* de partea formației gazdă, care a crezut că ofensiva rezolvă totul și s-a năpustit orbește, de la început, asupra porții adverse; realism de partea formației craiovene, care a practicat un joc elastic. „*A fost o încintare* — spunea un observator neutru — *să urmărești jocul bine organizat al echipei pregătite de antrenorii Robert Cosmoc și Gheorghe Nuțescu. Ea s-a retras deliberat în jumătatea ei de teren, a stopat cu mult calm acțiunile ofensive ale băimărenilor și, odată aflată în posesia mingii, a contraatacat așa cum scrie la carte: în viteză, pe drumul cel mai scurt, căutînd mereu omul, pe Martinovici sau Oblemenco, plasat, de regulă, perpendicular pe poarta Minerului.*"

Portarul sibian Liebhardt, reține cu siguranță balonul. (Fază din meciul C.S.M. Sibiu — F. C. Argeș, din 16-imile „Cupei României")

Foto: I. MIHAICA

Din punct de vedere tactic, jocul *Universității Craiova* se prezintă mult schimbat în bine față de trecut. Antrenorii *Cosmoc* și *Nuțescu* n-au pierdut timpul degeaba de-a lungul perioadei pregătitoare, orientînd echipa spre jocul modern, spre jocul care aduce goluri, nu cornere.

★

O convorbire telefonică purtată ieri dimineață cu arbitrul *Zaharia Chifor* din Brașov, vine să completeze relatările corespondentului nostru A. Pialoga pe marginea meciului *Lemnarul Odorhei — Jiul*. „*Au fost multi* — afirmă Z. Chifor — *cei care au pătruns pe terenul neîngrădit* (și — adăugăm noi — deci neregulamentar) *și care, nemulțumiți de o decizie a mea, m-au lovit. Acestor spectatori înrăiți li s-au adăugat și cîțiva jucători cărora le-am reținut legitimațiile. Pentru aceste motive am decis întreruperea jocului în min. 60*".

Așadar, iregularități grave comise din startul sezonului 1968. Să le reprimăm tot din... start!

Corespondenții noștri C. Popa, I. Iancu și C. Gruia ne transmit opiniile unor antrenori ai echipelor divizionare, pe marginea articolului „**IDEEA ECHIPELOR DE TINERET AMENINȚATĂ DIN PORNIRE**". După ce apreciază ca o măsură extrem de utilă reînființarea campionatului de tineret, antrenorii se referă, în continuare, la chestiunea selecției elementelor de perspectivă, în vederea alcătuirii acestor echipe.

VIRGIL MĂRDĂRESCU (Farul Constanța).

„Noi am pierdut mulți juniori talentați, din echipele noastre ajunse campioane ale țării. Au plecat de la Farul, tocmai fiindcă nu exista o treaptă intermediară spre echipa de seniori. Acum, ea s-a realizat, dar practic nu are rost să depistăm elemente de perspectivă în echipele din categoriile inferioare, deoarece nu vom obține dezlegare pentru transferarea lor. Nu ne rămîne decît să promovăm mulți juniori (insuficient formați) și să introducem în completare jucători din lotul primei echipe. Și așa, lotul nostru este foarte restrîns, insuficient".

Cei doi antrenori de la Dinamo Bacău, **NICUȘOR** și **RĂDULESCU** sînt de părere că în limitele actualelor prevederi, campionatul de tineret poate eșua. Ei propun ca F.R. Fotbal să modifice regulamentul de transferări, permițînd echipelor divizionare să depisteze și să recruteze pe cei mai înzestrați tineri jucători, de la echipele din C, campionate județene și orășenești.

În acest sens, ni se relatează un exemplu. Juniorul Simionaș (17 ani), de la Victoria Roman, avea minime posibilități de evoluție la echipa sa, unde rareori juca la juniori, în rest, fiind împrumutat (!!), pentru unele meciuri, echipei „Unirea" din campionatul județean. Înțelegînd că este amenințat de plafonare, tînărul, de comun acord cu părinții săi, a hotărît să se transfere din septembrie 1967, la un liceu din Bacău, ca să poată juca la Dinamo, unde perspectivele sînt incomparabil mai mari. Dar, nici pînă acum tînărul jucător de 17 ani, promovat la o echipă de categorie superioară, nu poate fi legitimat, neprimind dezlegare de la Victoria Roman.

Echipele de tineret, ca verigă situată în prelungirea centrului de copii și juniori, răspund unei necesități firești, a declarat **NICOLAE PROCA**, antrenorul secund al echipei Steagul roșu. „De acum înainte nu vom mai pierde acele tinere elemente înzestrate, care depășeau limita junioratului, dar nu erau apte să promoveze în prima echipă și atunci plecau.

Pe de altă parte, trebuie să ne fie limpede că la un centru de juniori nu pot fi adunate toate elementele talentate dintr-un oraș, sau dintr-un județ. Echipa de tineret are nevoie de o bază de selecție mult mai largă, trebuind să încorporeze tineri cu posibilități de evoluție, recrutați de oriunde, fără îngrădirea „dezlegării". La Steagul roșu avem cele mai bune condiții de pregătire din oraș și județ. Speranțele fotbalului brașovean, încadrate la noi în club ar avea mult mai mari șanse de realizare. Prevederea dezlegării duce la plafonarea multora, determină întîmplări și discuții penibile etc.".

VASILE FRÎNCULESCU, antrenor secund la Jiul, ne-a vorbit în același sens. Randamentul echipelor de tineret depinde de calitatea pregătirii, dar o influență la fel de mare are dimensiunea bazei de selecție și limpezirea criteriilor utilizate în acest sens.

N.N. Șirul mărturiilor l-am putea prelungi. Credem însă că cele de pînă acum sînt concludente nu numai pentru noi, dar și pentru forurile în drept.

De fapt, se argumentează pentru instaurarea unei modalități lesnicioase de promovare a talentelor de la bază, spre vîrful piramidei fotbalistice, din sectorul de masă, spre cel de performanță.

Valabilitatea ideii nu poate fi atacată.

Rămîne o singură chestiune la fel de logică, imposibil de contestat. Cedarea jucătorilor și cooptarea lor în echipele puternice este necesar să se realizeze într-un climat bun. Acest gen de relații presupune — sine qua non — recompensarea (de preferință cu echipament sportiv), a tuturor echipelor modeste, care îmbogățesc asociațiile sau cluburile puternice, cu jucători dotați să treacă pragul de unde începe zona performanței.

CINE FUGE DUPĂ DOI IEPURI...

Note peste note, adrese peste adrese, memorii peste memorii, argumente care mai de care mai convingătoare, emisari trimiși să-l „răpească" sau să-l „returneze"... și toate acestea în jurul unui nume prea puțin sau de loc cunoscut fotbalului românesc, în jurul lui Fanea Lazăr. Așa se numește jucătorul atît de disputat în acest antract competițional, de către două cluburi cunoscute, cu tradiție, cluburi care obligă la respect: Universitatea Cluj și C.S.M. Sibiu.

Pentru edificare, să răsfoim filele acestui legitimat pentru echipa de juniori C.S.M. Sibiu, Fanea, „din cauza situației nesatisfăcătoare la învățătură, este nevoit (!?) să se mute la liceul din Cisnădie, primind drept de joc la Textila din localitate", după cum menționează adresa expediată redacției de C.S.M. Sibiu. Mister. Poate cineva avea o situație școlară precară la 15 septembrie?!

În decembrie revine la Sibiu (nota nu mai pomenește nimic de redresarea rapidă la învățătură!) și C.S.M.-ul începe redactarea documentelor necesare transferului, documente în virtutea cărora Fanea este legitimat la 25 ianuarie 1968.

Între timp însă — și aici începe drama! — Fanea este depistat de „U" Cluj, care-i transferă

NOTE

(„ilegal" strigă Sibiul) la liceul „Gh. Barițiu" și încep acțiunile de legitimare, pe baza declarației jucătorului dornic de cat. A, care neagă că ar fi semnat o cerere de legitimare pentru C.S.M. Sibiu. Opțiunea lui Fanea pentru „U" Cluj, depusă la biroul de transferări, precede în timp dosarul sibian, dar lipsa dezlegării și a carnetului (aduse ulterior), determină validarea legitimării pentru C.S.M. Sibiu.

Ancheta întreprinsă de federație — 2 dosare, 2 dezlegări și 2 cereri de legitimare! pentru același jucător!? — a demonstrat, fără putință de tăgadă că:

— conducătorii din Cisnădie, presați (de cine?! — n.n.) au eliberat 2 dezlegări;

— jucătorul Fanea Lazăr, în ciuda fermelor declarații anterioare a semnat două cereri de legitimare la 2 cluburi diferite.

Dat fiind faptul, că Fanea Lazăr este foarte tînăr și se află la debutul activității sale sportive de performanță, hotărîrea F.R.F.-ului — suspendare pe timp de 6 luni — este explicabilă.

Oricum, elevului Fanea i s-a lăsat timp suficient de chibzuință pentru a se apleca asupra cărților și caietelor sale. Iar noi îi recomandăm pentru lectură o culegere de proverbe românești, începînd cu clasicul „cine fuge după doi iepuri"...

ORA MEDITAȚIEI...

Deci, s-a hotărît suspendarea pe timp de 2 etape a portarului rapidist Răducanu. Decizia poate părea prea blîndă sau, dimpotrivă, prea aspră pentru giuleștenii lipsiți timp de 2 duminici de aportul masivului lor apărător — dar nu lucrul acesta face obiectul rîndurilor de față. Este vorba aici despre altceva, despre dumneavoastră, stimați cititori, și despre Pîrcălab sau Motroc și despre antrenori și arbitri, despre noi toți, iubitorii fotbalului, despre cei care, cu mai mult sau mai puțină pertinență, stau la masa acestui îndrăgit sport.

Știm că incidentul din Giulești va fi uitat: „nemo qui condemnare potest, absolvere non potest". E în firea lucrurilor ca pasiunea pentru stadioane să treacă la pasiv manifestările urîte, condamnate cu fervoare în momentul comiterii. Dar, dincolo de toate acestea, se ridică problema MENTALITĂȚII, a mentalității acelor sportivi, antrenori, conducători și suporteri care produc sau favorizează asemenea divorțuri de la etică și, în ultimă instanță — dacă vreți — de la umanism. Dacă fapta lui Răducanu — pentru că de la ea am plecat — va rămîne numai în safé-ul de fișe al federației, cum rămîne însă cu aceia care, crezîndu-se buni prieteni ai fotbalului, absolvă asemenea incalificabile acte argumentînd că „era nervos, domnule", „dacă l-o fi-njurat", „da' la ei acasă ce ne-au făcut..." etc.

Cum rămîne cu aceia care fac deservicii sportului, ființînd ca vajnici slujitori ai lui și care solicită direct sau prin culise clemență pentru bătăuși sau hipernervoși? Cum rămîne cu cluburile care nu vor să recunoască prea modestele rezultate ale muncii lor educative? Cum rămîne cu antrenorii care se înghesuie în a oferi tot felul de argumente, care mai de care mai incredibile, pentru a-și scoate elevii basma curată?

La fel de stringentă este la această oră și problema suporterilor, a acelor „tifosi", care amenință adversarii cu represalii, „dacă te mai prindem prin..." Și uneori chiar se țin de cuvînt...

Nu despre hotărîrea federației este vorba în aceste rînduri, ci despre dumneata, spectatorule, care din dragoste pentru fotbal fugi sub privirile necruțătoare ale familiei strînse la masă, să prinzi „capul" cuplajului duminical și despre dumneata, cel care-ți urmezi echipa prin toate stadioanele țării. Ești dumneata gata să sacrifici SPECTACOLUL pentru care te bucuri și suferi, pentru care radiezi, exulți, plîngi sau suferi din cauza simpatiei pentru un jucător sau o echipă? Poate fi lăsată deoparte OBIECTIVITATEA atunci cînd „idolul" dumitale bruschează un adversar, înjură un arbitru sau molestează un spectator? E firesc ca reacțiile obișnuite, cotidiene, să nu se producă, atunci cînd pe sub furcile caudine trec favoriții dumitale mai ales logica este neînduioș împotriva lor.

A venit timpul să înțelegi, spectatorule de oriunde că fără aportul dumitale lucrurile nu pot fi aduse pe linia de plutire, pentru că în sport există, ca și în viață, o monedă, în care se divide totul: adevărul, respectul adevărului, scăpat de sub aripa protectoare a pasiunii. A pasiunii prost înțelese.

„Nemo qui condemnare potest, absolvere nou potest"... Și atunci ce să facem, s-o luăm mereu de la început pentru „Tamango" și compania?!

Ovidiu IOANIȚOAIA

MECIURI AMICALE

MINERUL LUPENI — VICTORIA CĂLAN 5—1 (2—1). Au marcat: Farcaș (3), Cotroază, Precup, respectiv Judele. (**I. Ciortea**, coresp.)

A. S. CUGIR — ELECTRONICA OBOR BUCUREȘTI 1—1 (0—0). Autorii golurilor: Udroaica (min. 55) pentru Electronica Obor, Ion Gheorghe (min. 71) pentru A. S. Cugir. (**M. Vilceanu**, coresp.)

METROM BRAȘOV — POLITEHNICA GALAȚI 1—1 (1—1). Au înscris: Lazarovici pentru Metrom, Cojocaru pentru Politehnica. (**E. Bogdan**, coresp.)

ELECTROPUTERE CRAIOVA — METALUL HUNEDOARA 2—0 (0—0). Golurile au fost marcate de V. Matei (autogol) și Gh. Matei. (**Teodor Costin**, coresp.)

METALUL TR. SEVERIN — C.F.R. CARANSEBEȘ 6—0 (2—0). Au înscris: Gal (2) și Gușe. (**Gh. Manaiu**, coresp.)

S. N. OLTENIȚA — OLIMPIA GIURGIU 5—2 (3—1). Autorii golurilor: Eftimescu (min. 10), Nițu (min. 15 și 40), Stuparu (min. 60), Laurențiu (min. 75), respectiv Angelescu (min. 60 și 55). (**M. Voicu**, coresp.).

MODIFICĂRI ÎN REGULAMENTUL CAMPIONATULUI DE JUNIORI EDIȚIA 1967—1968

Pentru desfășurarea și încheierea în bune condițiuni a campionatului de juniori ediția 1967/1968, avînd în vedere noua organizare administrativ-teritorială a țării și ținînd seamă de opiniile exprimate de reprezentanții unor comisii județene, Biroul F.R.F. hotărăște următoarele:

1. În fostele regiuni Suceava, Dobrogea, București, Oltenia, Crișana și Mureș, în care s-a organizat direct un campionat regional, returul acestuia va păstra structura organizatorică și programul de desfășurare ale turului, fiind condus de Comisia județeană de fotbal din județele în care au funcționat fostele comisii regionale. Aceste regiuni vor califica pentru faza finală cîte o echipă.

2. Regiunile Galați, Ploiești, Hunedoara și Brașov, vor califica cîte două echipe după cum urmează:

— din fostele regiuni Galați și Hunedoara se vor califica echipele cîștigătoare ale celor două serii;

— de la fosta regiune Brașov se vor califica echipele care vor cîștiga jocurile de baraj dintre grupele Sibiu — Mediaș (la Mediaș) și Brașov — Sf. Gheorghe (la Sf. Gheorghe);

— din fosta regiune Ploiești se vor califica echipele care vor cîștiga jocurile de baraj dintre grupele Tîrgoviște — Cîmpina (la Tîrgoviște) și Ploiești — Buzău (la Buzău),

3. Din orașul București se vor califica primele patru echipe din prima categorie a campionatului orășenesc de juniori.

4. Campionatele de juniori din fosta regiune Iași se vor desfășura și vor fi conduse după cum urmează:

— comisia județeană Iași va conduce grupele Iași și Pașcani, iar comisia județeană Vaslui grupele Negrești, Vaslui, Huși și Bîrlad.

— echipele cîștigătoare din județul Iași și județul Vaslui se vor întîlni într-un joc de baraj la Vaslui pentru a califica o echipă în faza finală.

5. Campionatele de juniori din fosta regiune Bacău se vor desfășura și vor fi conduse după cum urmează:

— comisia județeană Neamț va conduce grupele Piatra Neamț și Roman, iar comisia județeană Bacău, grupele Bacău, Moinești și orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

— echipa cîștigătoare din județul Neamț și din județul Bacău se vor întîlni într-un joc de baraj la Piatra Neamț pentru a califica o echipă în faza finală.

6. Campionatele de juniori din fosta regiune Argeș se vor desfășura și vor fi conduse după cum urmează:

— comisia județeană Argeș va conduce grupele Pitești și Cîmpulung și va califica o echipă pentru faza finală;

— comisia județeană Vîlcea va conduce grupa din Rîmnicu-Vîlcea iar comisia județeană Olt va conduce grupa județeană din Slatina;

— Echipele cîștigătoare ale grupelor Rîmnicu-Vîlcea și Slatina se vor întîlni într-un joc de baraj la Slatina pentru a califica o echipă pentru faza finală.

7. Campionatele din fosta regiune Banat se vor desfășura și vor fi conduse după cum urmează:

— comisia județeană Arad va conduce cele două grupe din orașul Arad și va califica pentru faza finală o echipă;

— comisia județeană Caraș Severin va conduce grupele Reșița, Caransebeș și Orșova și va califica o echipă pentru faza finală;

— comisia județeană Timiș va conduce grupele Timișoara, oraș Timișoara, raion Deta și Lugoj și va califica o echipă pentru faza finală.

8. Campionatele din fosta regiune Cluj vor fi organizate și conduse după cum urmează:

— comisia județeană Cluj va conduce: grupa din orașul Cluj care va califica o echipă pentru faza finală; grupele Dej, Gherla și Turda care vor califica o echipă pentru faza finală și grupa Huedin a cărei cîștigătoare va disputa un joc de baraj la Zalău cu cîștigătoarea grupei Zalău pentru calificarea unei echipe în faza finală;

— comisia județeană Sălaj va conduce grupa Zalău al cărei cîștigător va susține un joc de baraj la Zalău cu cîștigătorul grupei Huedin pentru calificarea unei echipe în faza finală;

— comisia județeană Bistrița Năsăud va conduce grupele Bistrița și Năsăud și va califica în faza finală o echipă; grupele din Alud și Cîmpeni vor fi conduse de comisia județeană Alba și vor califica o echipă în faza finală.

9. Campionatele fostei regiuni Maramureș se vor organiza și vor fi conduse după cum urmează:

— comisia județeană Maramureș va conduce grupele Baia Mare, Sighet și Vișeu și va califica în faza finală o echipă.

— comisia județeană Satu Mare va conduce grupa Satu Mare și va califica, în faza finală, o echipă.

10. Faza finală a campionatului va începe cu cele 32 de echipe calificate, la data de 29 mai 1968; barajele interjudețene pentru calificarea în faza finală se vor disputa la data de 19 mai 1968 în organizarea comisiilor respective, iar echipele se vor deplasa pe cont propriu.

Jocurile dintre grupele județene trebuie terminate pînă la 12 mai 1968.

11. Faza finală se va desfășura după următorul program:

1. Suceava-Iași (Vaslui), la Pașcani; 2. Bacău (Neamț)-Galați I, la Tecuci; 3. Galați II-București II, la Buzău; 4. Ploiești I-București IV, la Cîmpina; 5. Pitești (C. Lung)-București III, la Tîrgoviște; 6. București II-fov-Dobrogea, la Slobozia; 7. Rm. Vîlcea (Slatina)-București I, la Ștefănești; 8. Oltenia-Hunedoara I, la Tg. Jiu; 9. Alud (Cîmpeni)-Sibiu (Mediaș), la Alba Iulia; 10. Hunedoara II-Arad, la Lugoj; 11. Reșița (Caransebeș, Orșova)-Timișoara oraș (Timișoara raion, Deta, Lugoj), la Caransebeș; 12. Satu Mare-Crișana, la Marghita; 13. Baia Mare (Vișeu, Sighet)-Cluj, la Dej; 14. Dej (Gherla, Turda)-Zalău (Huedin), la Cluj; 15. Bistrița (Năsăud)-Mureș, la Reghin; 16. Brașov (Sf. Gheorghe)-Ploiești II, la Cîmpina.

În cazul jocurilor nedecise după timpul regulamentar se vor executa cîte 5 lovituri de la 11 metri, de către 5 jucători din fiecare echipă, alternativ la aceeași poartă, prin tragere la sorți, stabilindu-se echipa care va începe executarea loviturilor.

Dacă egalitatea se menține, se vor executa în continuare în aceeași ordine, lovituri de la 11 metri, pînă cînd una din echipe va realiza la același număr de lovituri (una de fiecare echipă) un avantaj de un gol.

12. Cîștigătorii jocurilor din 29 mai 1968 se împart în patru grupe după cum urmează:

Grupa I 1. 2. 3. 4. la Piatra Neamț.

Grupa a II-a 5. 6. 7. 8 la Rm. Vîlcea.

Grupa a III-a 9. 10. 11 și 16 la Cîmpia Turzii.

Grupa a IV-a 12. 13. 14. 15 la Sighișoara.

Prin tragere la sorți se vor stabili perechile care se vor întîlni la 13 iunie 1968. Echipele cîștigătoare vor juca între ele la 16 iunie 1968 pentru desemnarea cîștigătoarei de grupă, iar cele rămase vor părăsi localitatea în seara zilei de 13 iunie 1968.

13. Cele patru echipe cîștigătoare de grupă vor disputa, la București, semifinalele campionatului la data de 20 iunie 1968; (perechile vor fi desemnate prin tragere la sorți).

Echipele cîștigătoare vor disputa finala campionatului, iar echipele învinse se vor întîlni pentru atribuirea locurilor 3 și 4.

Sistemul competițional 1968—1969 va fi stabilit pînă la data de 1 aprilie 1968.

PRONOSPORT

Numai astăzi vă mai puteți depune buletinele pentru concursul Pronoexpres de mîine la care puteți obține premii mari pînă la 200.000 lei (cu o singură variantă).

Nu lăsați pentru ultima oră cumpărarea biletelor.

Tragerea concursului Pronoexpres de mîine va avea loc la București în sala clubului „Adesgo" din Calea Șerban Vodă nr. 209 cu începere de la ora 18.

Jucați la concursul Pronoexpres de mîine!

REZULTATELE TRIERII PROVIZORII A CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 9 DIN 3 MARTIE 1968

Categoria I: 18 variante cu 12 rezultate. Categoria a II-a: 837,5 variante cu 11 rezultate. Categoria a III-a: 2795 variante cu 10 rezultate.

File din JURNALUL IOLANDEI BALAȘ

I

Vă mărturisesc că mi-e greu să-mi comprim jurnalul. Am scris mult. Scriu de 20 de ani. Pe caiete de toate felurile. Am adunat poze, cît pentru 20 de albume. Am strîns tăieturi din ziare, cît pentru 60 de rafturi. Și, mai ales, mi-am ascuns bine amintirile.

Îmi dau seama că filele jurnalului meu nu sînt prea captivante. Viața unui atlet se petrece foarte mult departe de privirile spectatorilor. Fotbalistul are de partea sa stadionul plin, ovațiile la tot pasul și, în special, nenumăratele bucurii ale golului. (Am citit că Ozon a avut 157 asemenea bucurii numai în campionat). Noi, atleții, în schimb, sîntem, aproape întotdeauna, foarte departe de cele cîteva sute de „fanatici" calmi ai unui stadion în general pustiu. Și nu știu cum aș putea să înviorez aceste rînduri care încearcă să înfățișeze niște frămîntări sufletești foarte greu de urmărit.

Uneori îi invidiez pe campionii jocurilor sportive. La ei totul fierbe, totul se declanșează. Eu, însă, și toți cei care se hotărăsc să se ia la întrecere cu acest uriaș cu inimă de piatră care e ștacheta, noi, deci, nu prea avem ce spune. Și-atunci? Cum aș putea să-l plictisesc pe cititor descriind momentele cînd plouă mărunt, și tu stai sub o pătură din care ies aburi, și-ți feresti mușchii care ard, și ștacheta lucește, rece, ca o barieră înghețată, și zgura se înnegrește, și gluga de nylon a arbitrului flutură obsedant și sapa grea potrivește nisipul ca un cuțit scrijelind o farfurie?...

ȘI TOTUȘI AM SA ÎNCERC...

...o scurtă autobiografie.

M-am născut la Timișoara, la 12 decembrie 1936. Prietenul meu Romică Vilara n-a scăpat prilejul să scrie mai tîrziu că era firesc să mă fi născut într-un an olimpic și mai ales în „anul Owens". (Hai să-l iert pentru aceste asociații temerare).

Așadar, îmi pare rău, dar nu-mi aduc aminte nimic despre Olimpiada de la Berlin: aveam doar cîteva luni. În schimb îmi amintesc că am sărit **prima oară** la cinci ani, dar nu peste ștacheță, ci pe... fereastră, cu o veritabilă aterizare de ventrală, sau, mai bine zis, cu fața într-o glastră... într-o glastră care mi-a prelungit binișor colțul buzelor.

Am început să fac sport fără să știu, ca toți copiii, sau, dacă vreți ca domnul Jourdain. Ce fel de sport? Cel mai răspîndit sport din lume. Un sport mai iubit decît fotbalul. Ați ghicit. (E și firesc). L-ați practicat și dumneavoastră. E **„De-a v-ați ascunselea"**. Sportul tuturor copiilor din ultimii zece mii de ani...

Un sport complex, cu alergări, cu sărituri **fără** și **cu** obstacole, plus placajele de rugby...

Primul meu spectator a fost o mare campioană de atletism — Luiza Ernst. Locuiam în aceeași curte. Încă din primele zile am simțit că Luiza mă privește, și așa am început să alerg mai repede și să „ies" mai bine din placaj. Pentru că așa sînt copiii. Le place să fie priviți. De multe ori, cînd trec prin fața unei școli și mă opresc un pic, aud cîte o fetiță care încearcă să sară: „Tanti, vă uitați și la mine?" Și-atunci rămîn minute în șir, deoarece știu ce-nseamnă asta pentru un copil.

LA CINEMATOGRAFUL „LUIZA"

Cea mai frumoasă amintire a copilăriei mele „atletice" e seara cînd Luiza m-a chemat la ea acasă, „să vedem un film". Era prin '48. Primăvara. Luiza a făcut întuneric în cameră. Apoi au venit prietenii ei. Nu știam cine sînt. Toți tăceau. A început filmul. Îl țin minte și astăzi: filmul Balcaniadei de atletism din 1946, și încă unul, mic... Cînd am văzut-o sărind pe Luiza, am scos un strigăt de uimire. Nu-mi venea să cred că „doamna Luiza", pe care o vedeam în fiecare zi, pe scară, cu cartofi și cu roșii în plasă, e un fel de zînă care știe să zboare. Cînd s-a aprins lumina, uimirea mea n-a mai cunoscut margini. În cameră era și uriașul care aruncase discul, în filmul cel mic, și tînărul blond care sărise mult mai sus decît Luiza. Văzîndu-mă speriată, Luiza m-a luat de mînă și m-a adus în fața lor. Erau Mihai Raica și Ion Soeter. Eu am spus că mă cheamă Ioli, iar Luiza a adăugat că știu să alerg foarte bine și să sar foarte frumos. Apoi, un atlet din film a aprins o țigară. Nu mi-a venit să cred că fumează. Avusesem impresia că e un împărat roman din cartea de istorie.

Am mai rămas cîteva minute. M-am uitat la cupele din dulapuri... La medalii... Luiza vorbea cu prietenii ei. Despre minute și secunde... Mi-am închipuit că e vorba de cel care alergase în film, dar pe care nu-l cunoșteam. Știu că eram puțin zăpăcită. Filmul... Prietenii Luizei... Gîndul că am stat lîngă ei... Cupele și medaliile. Toate astea mi se păreau nu tocmai adevărate... Am plecat pe furiș și am adormit foarte tîrziu...

CEASUL DEȘTEPTATOR

A doua zi, de dimineață, am luat ceasul deșteptător de pe măsuță și l-am adus în curte. L-am potrivit la „fix 12", l-am așezat la umbră și am început să alerg, pe trotuar, spre Dragalina. Cînd am ajuns înapoi, trecuseră 8 minute și vreo 40 de secunde. După masă am făcut la fel. Și am „scos" încă douăzeci de secunde. Apoi am luat o sfoară de lînă din casă, am legat-o de copac, am adus centimetrul de croitorie al mamei. Am măsurat „ștacheta" și am sărit. Și am mai încercat o dată. Și încă o dată. Pînă ce sfoara s-a rupt. Atunci m-am auzit strigată: „Io-li!..." Era Luiza, care mă privea de la fereastra „cinematografului". M-am apropiat de ea. **„Ioli, mîine mergi cu mine la stadion, la Electrica..."** Și nici n-a așteptat răspunsul...

A doua zi am pornit spre Electrica. Luiza mi-a dat o pereche de pantofi cu cuie. Erau 39. Cu patru numere mai mari. Dar ce importanță avea asta? Mi-a mai dat și un tricou negru, vechi, cu „E" pe piept. Acesta avea să fie echipamentul primei mele fotografii de atletă.

Pînă la „Electrica" am făcut o oră. Sau, cel puțin, așa mi s-a părut. Astăzi, din Iosefin și

Primul tricou primit în dar de la Luiza Ernst

pînă în Fabric n-aș face mai mult decît 20 de minute. Și tot cu tramvaiul.

Pe stadion i-am reîntîlnit pe oaspeții Luizei. O voce de copil m-a poreclit imediat: „păianjenul". Eram tare slabă.

Irina Pusch, aruncătoarea de greutate, m-a ridicat în podul palmei, fără nici un efort.

Antrenamentul nu începuse. Toți erau adunați roată, ca în jurul unui foc de tabără... Am avut senzația că mă aflu în mijlocul unei familii...

(Va urma)